

НАФИСА ҚАҲҲОРОВА

*Гўзалликдан
яралган юртим*

(Шеър ва ҳикоялар)

МАЖБУРИЙ НУСХА

ТОШКЕНТ
«ИСТИҚЛОЛ»
2013

УЎК: 821.512.133-1

КВК: 84(5Ў)7 - *Ўзб. адаб.*

Қ35

Самарқандлик ҳаваскор қаламкаш Нафиса Қаҳҳорованинг ilk тўпламига киритилган шеърий машқларида она-Ватан, баҳрр, ёшлик ва муҳаббат тараннум этилади. Кичик ҳикояларида эса эзгулик, инсонпарварлик каби хислатлар улуғланади.

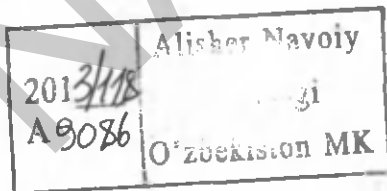
84(5Ў)7
Қ35

Қаҳҳорова, Нафиса.

Гўзалликдан яралган юртим: шеър ва ҳикоялар /
Н.Қаҳҳорова, — Тошкент: Istiqlol, 2013. — 16 б.

УЎК: 821.512.133-1

КВК: 84(5Ў)7

10 41911
0

ISBN 978-9943-308-65-7

© «Istiqlol nashriyoti», 2013

БҮРОНДЕК ЯШАШГА ИНТИЛИБ...

Назм бўстонига ўз сўзи, янгроқ овози билан кириб келаётган ёш қаламкаш Нафиса Қаҳҳорова, айна пайтда Самарқанддаги тиббиёт коллежида таҳсил олиб, ҳунар ўрганмоқда. У шифокорлик касби ёрдамида инсонлар дардига малҳам бўлиш билан бирга хаста кўнгилларни ширин каломи, самимий сўзлари билан даволашга орзуманда қизларимиздан.

Нафиса ўз шеърларидан бирида:

**Дунёнинг ғамини ўлдириб,
Ғамгусор одамни кулдириб,
Бахтим-ла оламни тўлдириб —
Яшашни истайман, —**

дея эзгу-тилакларини изҳор этади.

Дил тугёнларини ичига сиғдира олмай, сурондек, тугёндек, бўрондек яшашга интилаётган истеъдодли шоирага оқ йўл тилаймиз.

**Тугалбой МУЗАФФАРОВ,
Тайлоқ туман
«Қушчинор» газетаси муҳаррири**

ЮРТИМ

Урф-одати ўзига хос,
Бир бегубор ўлка, холос.
Аждодлардан қолган мерос,
Регистони бор бу юртнинг
Меҳмондўст-у меҳри дарё,
Булоқлари чалар наво.
Лол қолгандир бутун дунё,
Ширмой нони бор бу юртнинг.
Ҳурлигини кўролмаган,
Эмин-эркин юролмаган.
Темурини билолмаган,
Замонлари бор бу юртнинг.
У улуғдир, у энг суюк,
Халқи учун жони куюк.
Ислом бобомдек бир буюк,
Зўр сарбони бор бу юртнинг.

* * *

Дунёни кезмоқни қилмадим ҳавас,
Мен-чун майсаларнинг ўзи беқиёс.
Мен-чи сенинг телба ошиғинг холос,
Асли гўзалликдан яралган юртим.
Кексалардан сўранг Ватан қадрини,
Улар татиб кўрган ҳижрон дардини.
Кўзимга сурайн япроқ-баргингни,
Нафис гунчаларга ўралган юртим.
Қайси юртда бордир бундайин барглар,
Ширмой нонга тўла иссиқ тандирлар.
Менга ёқимлимас фаранг атирлар,
Ҳандалак ҳидлари таралган юртим.
Бутун ер юзининг сайқали сен-да,
Улуғ соҳибқирон ҳайкали сенда.
Буюк юртнинг асли тимсоли сен-да!
Дунёнинг нигоҳи қадалган юртим,
Шеърларим бор сенга аталган юртим!

* * *

Эй, орзуларим макон топган юрт,
Йиқилсам, кўтариб кўкка тутган юрт,
Олислаб кетсам гар, йўлим кутган юрт,
Мен сени севаман, онажон Ватан!
Ўзгалар севарлар бир гўзал ёрни,
Кимдир севар балки қишни, баҳорни,
Ким афзал кўради тонгни, наҳорни,
Мен сени севаман, онажон Ватан!
Мафтун этган мени чинни кўчалар,
Кундуздайин ёруғ ҳатто кечалар.
Юрт топа олмадим ўлкам, сенчалар,
Мен сени севаман, онажон Ватан!

* * *

Дунёнинг қаерида бундайин хилқат,
Қаерида Темурга дахлдор элат.
Қайда бор ўзига бек деган миллат,
Кимлиги номидан маълум юртдир бу.
Топганин тўй қилиб элга едирар,
Шундайин доноки! Ердан ундирар.
Кичик бошоғи ҳам ботмон ун бўлар,
Кимлиги номидан маълум юртдир бу.
Қизлари шомдан сўнг кўча юрмаслар,
Йигитлар ёмон-ла давра қурмаслар.
Юртин хокини ҳам ёвга бермаслар,
Номуси-оридан маълум юртдир бу.
Тўрт фасли ҳам гўзал, тенгсиз, беқиёс,
Қишда тинчлик ҳукм, меҳнатга бой ёз.
Кузда «оқ олтин»лар гуркирар қийғос,
Кўклам, баҳоридан маълум юртдир бу.
Куёш чиқмасданоқ тирик жон уйғоқ,
Биз, ўзбекларга хос азонлаб турмоқ.
Айтинг, қаерда бор ундан улуғроқ,
Эрта-наҳоридан маълум юртдир бу.

Дунёнинг қайрида бундайин хилқат,
Қаерда Темурга дахлдор элат.
Қайда бор ўзига бек деган миллат,
Кимлиги номидан маълум юртдир бу,
Шавкати-шонидан маълум юртдир бу!

ТАВАЛЛУДИНГ МУБОРАК!

Мана, яна бир довон ошиб,
Бормоқдасан чўққига шошиб.
Бугун сени куйладим тошиб,
Дилда тўла эзгу, ҳур тилак,
Юртим, таваллудинг муборақ!
Ватанимда эркин уради юрак,
Кишида ошён йўқ Ватандан бўлак.
Оллоҳга шукрона айтаман такрор,
Бизга фақат тинчлигинг керак,
Юртим, таваллудинг муборақ!

САМАРҚАНД ФАРЗАНДИМАН

Таърифларда дoston бўлган,
Ҳар бурчаги бўстон бўлган,
Осмонида офтоб кулган,
Самарқанднинг фарзандиман.
Одамлари иноқ яшар,
Ҳар қадамда тў-ю ҳашар,
Номи еру кўкдан ошар,
Самарқанднинг фарзандиман.
Тупроғига сурай кўзим,
Авлиёлар топган қўним.
Сен учун қурбон ўзим,
Самарқанднинг фарзандиман.
Бир қарич ер-тупроғингни,
Шаҳарларга алмашмайман.
Ўз юртини жондан севган,
Самарқанднинг фарзандиман.

МЕҲРИБОНИМ

Кўп ёздим мен муҳаббатнинг савдоларин,
Бу дунёнинг ташвишлари, ғавғоларин.
Бугун сиз-чун жоним фидо, ёзмоқдаман,
Меҳрибоним, ишонганим, боғим, онам,
Йиқилсам гар суянчигим тоғим — отам.
Олисларга кетсам, бирор кун кўрмасам,
Соғинчимдан дилим топа олмай малҳам,
Ўрнингизни боса олмас ҳеч бир одам.
Меҳрибоним, ишонганим, боғим — онам,
Йиқилсам гар суянчигим, тоғим — отам.

БОЛАЛИГИМ

Қувлашмачоқ ўйнаб гоҳо,
Сендан безор бўлиб ҳатто,
Қайтолмайман энди аммо,
Болалигим, сени соғиндим.
Қара, тўрда кўғирчоғим,,
Ўша сирдош арғимчоғим.
Бўш туради ўйин боғим,
Болалигим, сени соғиндим.
Энди етдим мен қадрингга,
Шўхликларим соғиндим-да!
Билсам, энди бўлдим катта,
Болалигим, сени соғиндим.
Қолдингми сен энди ортда,
Наҳот қайтмас бўлиб сира?
Сен энди энг гўзал хотира,
Болалигим, сени соғиндим.

ОНАМГА

Кўзингизда қувонч порласа, онам,
Шу менинг-чун бахтдир, шу менга толе.
Менинг ютуқларим қувнатса сизни,
Демак, утмабди-да бу умрим зое.
Ёнимда бўлсангиз ҳар он, ҳар лаҳза,
Мен бахтни изламам олисдан сира.
Бошим силасангиз қирққа кирсам ҳам,
Ҳақдан сўрамасман бошқа ҳеч нарса.
Эллик йилдан сўнг ҳам шеърларим ўқиб,
Қувонч ёшларингиз артинг, онажон.
Бахтдан сармаст бўлиб, кўзмунчоқ тақиб,
Оллоҳга мадҳ-сано айтинг, онажон.
Она, ўзим бўлай сочинг қароси,
Кўзларингиз нури, юзинг жилоси.
Фарзандлар бағрида яйранг ҳамиша,
Бўлайин шодлигинг, жонинг ароси.
Гар хаста бўлсам мен, сира ўкинманг,
Сизнинг дуоингиз дардимга шифо.
Дуо, олқишингиз асрайди мени,
Сизни менинг учун асрасин Худо!

БЎРОНДЕК ЯШАШНИ ИСТАЙМАН

Дунёнинг ғамини ўлдириб,
Ғамгусор одамни кулдириб,
Бахтим-ла оламни тўлдириб —
Яшашни истайман.
Зиқнага яшашни ўргатиб,
Бахилнинг кўзини ўйнатиб,
Бахт деган қонунни яратиб —
Яшашни истайман.
Ғам-алам нелигин билмасдан,
Ҳар дардни назарга илмасдан,

Ташвишнинг ташвишин қилмасдан —
Яшашни истайман.
Не берса бориға шукр деб,
Шу юрак бориға шукр деб,
Кўзимнинг нуриға шукр деб —
Яшашни истайман.
Дўстларнинг дардиға дармондек,
Қадримға етмасға армондек,
Сурондек, тугёндек, бўрондек —
Яшашни истайман.

ЎЗИМНИ АЛДАБ...

Балки, мен учун бир афсона бу,
Рўёб бўлмас армондир балки.
Дилни юпатиш учун бир баҳона бу,
Сизни тушимни алқаб севаман.
Сизга етай дейман, бунга йўқ чора,
Ўзингиз соғиниб келасиз зора.
Кўрмасам ҳам борсиз, шукр минг бора,
Келар деб ўзимни алдаб севаман.
Узоқдан кўрсам ҳам осмондек бахтим,
Сизсиз бахт, ишонинг, ёлғондек бахтим.
Баъзида ўйласам армондек бахтим,
Сизни кўзларимға мақтаб севаман.
Рашкимни кўзғатар соҳибжамоллар,
Юзингиз силаган бефаҳм шамоллар.
«Севасизми?». Қалбим қийнар саволлар,
Севади деб ўзни алдаб севаман.
Сизни ҳаммаларға мақтаб севаман!

СИЗ ЭНДИ БИРОВ

Қадримга етмаган
Эй, қадрдоним.
Ҳақиқат бўлмаган
Ширин армоним.
Бугун бир париваш
Маҳлиё сизга.
Уни қучсангиз гар
Оғрийди жоним.
Йиғларман бу кеча
Чиқмас лек уним.
Балки, бу умримда
Энг сўнгги куним.
Ўлсам, майли мен-чун
Йиғламанг сира.
Менинг бевафойим,
Қалби юпуним.
Бугун мен-ла бирга
Йиғлайди осмон.
Менинг кўзимда ёш,
Сиз шўх-у шодон.
Сиз ўзгани дейсиз,
Мени ҳамон сизни.
Қалбингизда менмас,
Ўзга бир инсон.
Бугун хазон босган
Бизнинг кўчалар,
Севгимизга гувоҳ
Бедор кечалар.
Мен каби севолмас
Сизни азизим!
Сиз танлаган пари
Бўлмас менчалар.
Сиз энди бировсиз,
Ёт, бегонасиз.

Аммо, юрагимда
Бир ягонасиз.
Кеча менга эди
Ўшал ваъдалар.
Бугун ўзга гулга
Сиз парвонасиз...

КЕЧСАНГИЗ...

Кўзларим кўрмас гўё,
Сигдирмайди ер, само.
Юрак тўхтайти ҳатто —
Кечсангиз...

Осмон ўпар дардларим,
Юракдаги гавҳарим.
Яшашдан не нафларим —
Кечсангиз...

Фамимни оширмасдан,
Кетишга шошилмасдан.
Кўзингиз яширмасдан —
Келсангиз...

Артиб кўз ёшларимни,
Севиб қарашларимни.
Силаб кўз-қошларимни —
Кучсангиз ...

Ҳар кун йўлимни кутиб,
Келиб қўлимни тутиб.
Боғда ўзни унутиб —
Кезсангиз ...

Ҳаммалардан қизганиб,
Фақат менга ишониб.
Ҳар сония соғиниб—
Севсангиз...

ҲИКОЯЛАР

МЕҲР

«Ойижон, сизни жуда яхши кўраман. Мен учун эрта-ю кеч тинмай меҳнат қиласиз. Ҳеч нимага зориқтирмайсиз. Ўртоқларимда йўқ телефон, компьютерлар менда бор. Уларда йўқ кийимлар, ўйинчоқлар менда бор. Ҳамма нарсам бор. Фақат биттагина нарса, тўғрироғи, меҳр, сизнинг меҳрингиз етишмаяпти, менга. Эрталаб тураман. Мактабга кетишга ҳамма нарса тайёр, аммо, сиз йўқсиз, саҳарлаб ишга кетасиз.

Мактабга ўлиб кузатишингизни жуда орзу қиламан. Мактабдан қайтаман, яна йўқсиз, ўзим билан овора бўламан яна. Кечга яқин келасиз, сизга мактабда бўлган қизиқ воқеаларни айтгим келади, сиз чарчаган бўласиз, мен билан гаплашишга мадорингиз қолмайди. Сизга ачиниб кетаман, мени деб шунча қийналаяпсиз, мени ўксимасин, ўртоқларидан ажралиб қолмасин, дейсиз.

Мени ҳар кўрганингизда дадам эсингизга тушади, юрак бағрингиз эзилади. Сизга ҳам жуда қийин. Ойижон, кўп ишламанг, менга бунча кўп нарса керак эмас. Менга фақат меҳрингиз, эътиборингиз керак. Мен компьютер ўйнашни хоҳламайман, мен фақат иссиққина бағрингизга бош қўйиб, эртақларингизни тинглаб ухлашни хоҳлайман.

Ресторанда буюртирилган овқатларни эмас, сизнинг куймоқларингизни ейишни хоҳлайман. Менга пул эмас меҳр беринг, ойижон. МЕҲР БЕРИНГ!».

Боланинг катта-катта ҳарфлар билан ёзилган сўзларини ўқиб, она йиғлаб юборди. Ҳақиқатан ҳам у ўғлига бойлик берибди-ю, меҳр беришни, эътибор қаратишни унутибди. Болам учун елиб-югураяпман, уни кам-кўстсиз қиламан деб, у нимани истагини ўйлаб ҳам кўрмабди.

10 яшар боланинг ёзган сўзлари худди катталарникидек. У шунчалик улғайиб қолганини ҳатто онаси ҳам сезмай қолибди. Бугун чарчагани боис ишга бормаган эди. Эрталаб

туриб қараса, ўғли мактабга кетган эди. Ўғлининг хонасини йиғиштиришга кирганда, у мана шу сўзлар ёзилган кундаликни топиб олганди. Ўғли қайси овқатни яхши кўради-я? У ўзини койиди, ҳатто ўғли нимани яхши кўришиниям билмайди.

Туш яқинлашди. Шу пайт эшик жиринглади. Эшикни очди-да, остонада турган ўғлини кўрди. Кўлида мойчечак гуллари.

— Ўғлим, нега гул олиб келдинг?

— Сиз мойчечакни яхши кўрасиз-ку, шунга ҳар куни сизга мойчечак олиб келиб, вазага солиб қўярдим.

Она кўз ёшини тўхтатолмай, фарзандини бағрига босди.

— Мени кечир, болам, ожиз онангни кечир!

ШУКР

Инглиз тили дарси эди. Аксига олиб дарсга кеч қолдим. Хайриятки, шу фандан яхши ўқиганим учун ўқитувчи кўп уришмадилар. Менга эса охириги партадан жой қолибди.

Ўқитувчи шунда доскага ниманидир ёзди-да, мени турғизиб, ёзганларининг таржимасини сўради. Доскадаги оқ чизиқлар кўринарди-ю, ёзувни кўрмадим. Ўқитувчи энди жаҳл билан уришиб берди.

Мен нима ёзилганини билардим, аммо, кўзим хира-лашиб бораётгани учун ўқий олмадим. Жуда алам қилди. Бир дарсга кечикиб келганим учун ўзимдан жаҳлим чиқса, бир менинг аҳволимни биладиган дугонам биринчи партадан жой бермаганидан жаҳлим чиқди.

Дарс тугаши билан шифохонага отландим. Ўзимдан, ҳаётдан шунчалик хафа бўлгандимки, ҳозир кўзим яхши бўлиши учун ҳар нега тайёр эдим. Доимий шифокоримга учрашдим, кўзимни текширгач, ётиб даволанишим кераклигини айтди.

Махсус маълумотнома олиб бориб, уйдагилар билан маслаҳатлашиб, шифохонага ётиб даволана бошладим. Икки кун ўтгач, мен ётган хонага ўзимдан 2 ёш кичик қиз келди.

Жуда ҳам муомаласи, феъл-атвори ажойиб қиз экан. Илк кўрган кишисига ҳам ўн йиллик қадрдондек муносабатда бўларкан. Ўзим одамовироқ бўлганим учун бу менга бир оз эриш туюлди. Кечалари юлдузга қараб хаёл суришни яхши кўрар эдим. Кеч тушгач, уни юлдузларни томоша қилишга таклиф этдим. Рад қилмади. Иккаламиз ҳам юлдузларга боқардик.

— Эй, юлдуз учди, ана қаранг, — дедим мен бирдан.

У эса:

— Мен юлдузларни кўрмаяпман, — деди.

Аввалига тушунмадим.

— Икки йилдан бери юлдузларни кўрмайман. Кўриш қобилиятим анча пасайиб кетган.

У шундай гапирардики, жуда хотиржам эди. Мен учун фожиа бўлган ҳолни у шунчаки оддий бир ҳолат деб ҳисобларди.

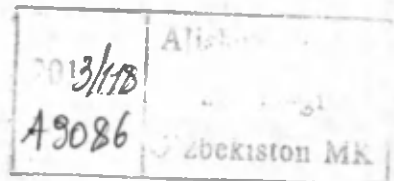
— Шунисига ҳам шукр. Жуда узоқни, юлдузларни кўрмасам ҳам, қуёшни, ойни кўраман, аямнинг нурли юзларини кўраман, хира бўлса ҳам кўра оламан. Шунга шукр. Дунёда қанча кўзи ожиз одамлар бор. Мен агар худога нолиш қилсам, у менинг кўзимни янада ожиз қилиши мумкин. Инсон шукр қилгани сари унга яна бераверади...

Мен карахт эдим. Шу ёшгина қизнинг ақли етган нарсага менинг ақлим етмаса...

Ахир, мен ҳеч бўлмаса юлдузларни кўра оламан-ку!

МУНДАРИЖА

Бўрондек яшашга интилиб.....	3
Юртим	4
Таваллудинг муборак!	6
Самарқанд фарзандиман	6
Меҳрибоним	7
Болалигим	7
Онамга	7
Бўрондек яшашни истайман	8
Ўзимни алдаб... ..	9
Сиз энди биров	10
Кечсангиз	11
<i>Ҳикоялар</i>	
Меҳр	12
Шукр	13

Адабий-бадиий нашр

Нафиса ҚАҲҲОРОВА

**ГЎЗАЛЛИҚДАН
ЯРАЛГАН ЮРТИМ**

(Шеър ва ҳикоялар)

Тошкент — «Истиқлол» — 2013

Мухаррир **Ж. Раззоқов**
Рассом **Ҳ. Ёқубов**
Мусахҳиҳ **Н. Атабоева**
Саҳифаловчи **С. Пулатов**

Лицензия рақами А1 № 217. 03.08.2012 й. Босишга рухсат этилди
07.06.2013 й. Бичими 84×108^{1/32}. Шартли босма табоғи 1,0. Адади 100
нуса. Офсет қоғози. Буюртма № 27.

«ISTIQLOL NASHRIYOTI», Тошкент ш., 100129, Навоий кўчаси, 30-
уй. Тел: 244-94-36, факс 244-51-98. Эл. почта: rojpoligraf71@yahoo.com.

«ISTIQLOL NASHRIYOTI» матбаа бўлимида чоп этилди. Тошкент ш.,
100129, Навоий кўчаси, 30-уй.